

lægge det Vidnesbyrd, at man i København ingenlunde vilde være ked af, om der her i Danmark i det Forhold kunde komme en vis Decentralisation. Vi er sikkert ikke mindst i København af den Opfattelse, at Byen er endda mere end stor nok i Forhold til Landets Størrelse. Men her er Tale om Kræfter, hvorover ingen Mennesker er Herre. Det viser sig jo at være saaledes, at de store Byer drager paa mange Maader, saaledes at de fremdeles vokser og endda vokser efter en stigende Maalestok. Allerede vore Bedsteforældre talte om, at som København voksede, kunde det ikke blive ved at gaa, voré Forældre har sagt det samme, og nu siger vi det ogsaa. Men trods dette vokser København fremdeles, og man maa da altsaa se sig om efter Reserver paa dette Omraade. Hvis det nu i Fremtiden viser sig umuligt fremdeles at forsyne Byen med Kildevand af den fine Kvalitet, som vi nu er i Stand til at fremskaffe, vil der ikke være andet at gøre end at ty til Sjællands Ferskvandssøer, og her kommer da Arresø først og fremmest i Betragtning, fordi denne Sø er langt den største. Arresø vil fuldt udbygget til dette Formaal kunne levere, foruden det, der efter Overenskomsten skal leveres til Krudtværket, en Vandmængde af 20—25 Millioner Kubikmeter aarlig. Der vil altsaa være Tale om en Forsyning, som vil række meget langt ud i Fremtiden, selv om Byen fortsat skulde vokse.

Hvad Anlægget vil dreje sig om, kan man endnu ikke sige, det vil kræve mægtige Filter- og Pumpeanlæg og meget andet, og det vil bl. a. kræve to Vandledninger af ca. 45 kms Længde hver og af ca. en Meters Tværmaal. Om dette Anlæg kommer til Udførelse paa Grundlag af det, der nu forhaabentlig snart bliver Lov, afhænger af, hvorledes det kommer til at stille sig med de videre Undersøgelser angaaende Kildepladser andetsteds paa Sjælland. Men for at have den fornødne Reserve er det sikkert en klog Foranstaltning fra det offentliges Side, at dette Lovforslag vedtages, saa at man derved sikrer sig, at det fornødne Vand i hvert Fald kan fremskaffes.

Som alt bemærket af Venstres ærede Ordfører bygger Lovforslaget paa en Overenskomst mellem Lodsejerne ved Arresø og Københavns Kommune. Man er maaske i de økonomiske Forpligtelser, der paalægges Kommunen, gaet denne lidt nær; jeg har bemærket, at der skal ydes Erstatning for Jagt, Fiskeri og

Rørskær, medens jeg mener at vide, at dette ikke var paa Tale, da Forhandlingerne angaaende Sænkning af Vandstanden af Hensyn til Lodsejerne stod paa. Men det er og bliver naturligvis Smaating. Jeg har den Opfattelse, at Landbrugsministeriet i denne vigtige Sag i de store Linier har været fuldt forstaaende overfor København, og for dette vil jeg gerne ved denne Lejlighed udtale min Anerkendelse. Formentlig vil ogsaa Lodsjerne være vel tjent med, at Forslaget bliver til Lov. De faar et betydeligt kontant Beløb til Raadighed til de Kulturformaal, som omtales, og ved den eventuelle Ibrugtagen af Søen til Vandforsyningsformaal bliver Vandstanden sænket noget, hvilket jo er i Lodsejernes Interesse. Endvidere er man ifølge Overenskomsten pligtig til ved Midsommertid yderligere at sænke Vandstanden 0,3 m og atter 0,2 m fra Høst til Oktober. Den Ordning, der her opnaas, er sikkert ogsaa for Lodsejerne langt mere fordelagtig, end om det var kommet saaledes, at man midt i Landbrugets Højkonjunktur havde paataget sig de meget store Bekostninger, som den paatænkte Sænkning af Vandstanden vilde have medført. Dette vilde sikkert mange Aar frem i Tiden have hvilet som en stor Byrde paa Landbrugerne i de Egne. Saa vidt jeg kan se, betyder Lovforslaget da Stadfæstelsen af en Handel af den gode Slags, hvorom det kan siges, at de er i begge Parters Interesse. Derfor bør Sagen fremmes, og jeg kan ligesom det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Thomas Larsen) for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Piper: Den Omstændighed, som har givet Anledning til dette Lovforslags Fremkomst, er jo den, at Lodsejerne ved Arresø i 1916 begærede nedsat en Kommission angaaende Sænkningen af Vandstanden i Arresø. Københavns Kommune, der som enhver stor By er interesseret i at skaffe Byen de nødvendige Tilførsler og ikke mindst Tilførsel af en saa uundværlig Artikel som Vand, har da fæstet Blikket paa Arresø som en Reserve for Vandforsyningen i København, en Tanke, der naturligt er opstaaet, efter at Vandsamlingerne og Søerne, som ligger nærmere, paa Grund af Bebyggelse ikke i Fremtiden vil være tjenlige til den Anvendelse, hvortil de tidligere har været udset. Københavns Kommune har altsaa indledet Forhandlinger med den nedsatte Landvæsenkommission, og